

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2066/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Драгићевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради дуга, у поступку по предлогу за мешање и предлогу за понављање правноснажно окончаног поступка предлагача ВВ, ГГ и ДД, чији је пуномоћник Гордана Младеновић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1033/2018 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против става првог изреке решења Вишег суда у Шапцу Гж 1033/2018 од 20.06.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба предлагача и потврђени став први и став трећи изреке решења Основног суда у Лозници П 1454/16 од 27.03.2018. године, и става другог изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1033/2018 од 20.06.2019. године у преосталом делу става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Лозници П 1454/16 од 27.03.2018. године у ставу другом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П 1454/16 од 27.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., за својство умешача на страни туженог ББ из ..., као неоснован. Ставом другим изреке, одбачен је предлог за понављање поступка наведених предлагача који је окончан правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П 1454/16 од 09.09.2016. године, као недозвољен. Ставом трећим изреке, обавезани су предлагачи да на име трошкова овог поступка тужилци АА исплате укупан износ од 128.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1033/2018 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Лозници П 1454/16 од 27.03.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев жалиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагачи су поднели ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију у коме је предложила да се ревизија одбаци као недозвољена или одбије као неоснована.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 1. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, ...87/2018, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена против правноснажног решења којим је одбијен предлог предлагача за учешће у поступку у својству умешача на страни туженог и одлучено о трошковима поступка.

Одредбом става 420. став 1 ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2). Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари (став 3). Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена (став 4). Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (став 5). У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6).

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепеног решења којим је правноснажно одбијен предлог трећих лица за признавање својства умешача на страни туженог у овој парници, поднет након доношења правноснажне пресуде. Према томе, не ради се о решењу другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, нити о решењу којим се изјављена жалба, ревизија или предлог за понављање поступка одбацују, односно којим се потврђују решења првостепеног суда о одбацивању ових правних лекова, у смислу цитиране законске одредбе. Трошкови поступка представљају споредно тражење које је акцесорне природе у односу на главни захтев, па се код утврђивања права на ревизију узима у обзир само када се тражи као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора, сходно чл. 28. ЗПП.

Са наведених разлога, ревизија предлагача у односу на овај део другостепеног решења је одбачена као недозвољена, на основу члана 410. став 1. у вези члана 420. ЗПП и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијаног решења у преосталом делу става првог изреке којим је правноснажно одбачен предлог за понављање поступка, у смислу члана 408. у

вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињених у поступку пред другостепеним судом нити битне повреде из члана 374. став 2. тачка 6. ЗПП, на које се неосновано ревизијом указује.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према члану 410. став 2. тачка 1. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Како подносиоци ревизије нису били странке у поступку, а њихов захтев за учешће у парници у својству умешача на страни туженог је правноснажно одбијен, правилно су нижестепени судови одбацили предлог за понављање поступка, јер је изјављен од стране неовлашћених лица.

Нису основани наводи ревизије којима се указује да предлагачи имају положај јединствених супарничара са туженим јер правно дејство првостепене пресуде треба да се односи и на њих, те да сходно члану 219. ЗПП, имају право да изјаве правне лекове и у парници у којој нису учествовали без своје кривице. Ово стога што је предмет спора у овој правној ствари било новчано потраживање тужиље према туженом, који је признао тужбени захтев, па је парница правноснажно окончана доношењем пресуде на основу признања П 1454/16 од 09.09.2016. године којом је тужбени захтев усвојен и тужени обавезан на исплату траженог новчаног износа. Предлагачи су 10.05.2017. године поднели предлог за понављање поступка позивајући се на одредбе члана 426. став 1. тачка 2. ЗПП којима је прописано да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се по предлогу странке понови, ако је странци незаконитим поступањем а нарочито пропуштањем достављања није било омогућено да расправља пред судом. Имајући у виду предмет спора, правилно су нижестепени судови закључили да се у конкретној ситуацији правно дејство пресуде не односи и на предлагаче, па они не могу имати својство умешача са положајем јединствених супарничара (члан 210. ЗПП) на основу кога би имали право на изјављивање правних лекова на основу чл. 219. ЗПП.

Околност која се наводи и у ревизији, да је стан из уговора о купопродаји Ов. ../2009 од 22.12.2009.године (тужиља тврдила да је био основ позајмице новца туженом), био у режиму заједничке својине туженог и ЂЂ, који су тај стан након споразумног развода брака уговором о поклону поклонили својој деци, ВВ и тада мал. ДД, и предмет је друге парнице по тужби тужиље против њих за побијање дужникових правних радњи, у предмету П 488/2017, је без утицаја на другачију одлуку јер у овом спору није расправљано о основу стицања стана, што су нижестепени судови правилно ценили.

Захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији одбијен је као неоснован, јер нису успели у поступку, на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. ЗПП.

Са изложеног на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић